

آن روزها سنگر ما مناجات و اشک و دعا بود

خیلی از رزمنده‌ها در پشت نخلی، پشت تپه‌ای یا در قبری که برای خود کنده بودند، با تلاوت آیات و مناجات با محبوب خود، روزها را به شب و شب‌ها را به سحر می‌رساندند و می‌گفتند «سنگر ما؛ مناجات و اشک و دعاست».

خیلی از رزمنده‌ها در پشت نخلی، پشت تپه‌ای یا در قبری که برای خود کنده بودند، با تلاوت آیات و مناجات با محبوب خود، روزها را به شب و شب‌ها را به سحر می‌رساندند و می‌گفتند «سنگر ما؛ مناجات و اشک و دعاست». به گزارش خبرنگار ایثار و شهادت باشگاه خبری فارس «؛توانا»، یاد روزهایی بخیر که شب‌ها و روزهایش از خاک بر اوج افلاک نور می‌بارید و عطر جان‌فزای عشق و شهادت و شهادت، در جبهه‌ها جاری بود.

یاد شب‌هایی که نجوای دسته‌جمعی «؛اذا وقعت الواقعة» زیر خیمه‌های صفا و خلوص جبهه‌ها می‌پیچید؛ شب‌هایی که چهرهای گمنامان زمینی و نامداران آسمانی با خواندن آیه «؛والسابقون السابقون. اولئک المقربون. فی جتات‌التعمیم» که توصیف همان‌ها بود، از ترس و اشتیاق برافروخته می‌شد.

گویی جایگاه خود را بدون هیچ گونه تردیدی مشاهده می‌کردند. هر یک پس از خواندن این آیات در فکر فرو می‌رفتند و آرزو می‌کردند تا از دوستشان در رسیدن به شهادت سبقت بگیرند. خیلی از آنها شب‌ها را به دور از چشم دوستان در پشت نخلی، پشت تپه‌ای یا در قبری که برای خود کنده بود، با اشک و مناجات به سحر می‌رساندند و می‌گفتند «؛سنگر من مناجات و اشک و دعاست».

«؛اباصلت بیات» از عکاسان انقلاب و دفاع مقدس در گفت‌وگو با خبرنگار ایثار و شهادت باشگاه خبری فارس «؛توانا» این گونه روایت می‌کند: جبهه‌ها حال و هوای دیگری داشت که ای کاش همان حال و هوا می‌ماند؛ فرماندهان و رزمندگان خود را در یک رده می‌دیدند؛ آنها هر قدر روزهایشان را روزه می‌گرفتند و شب‌هایشان را با تهجد پشت سر می‌گذاشتند، بیش از پیش تشنه چشمه معارف الهی بودند.

در تیرماه 1362 قبل از عملیات «؛والفجر 2» منطقه حاج عمران، نیروها آماده عملیات بودند؛ آغاز تک، برای دور زدن دشمن از محور عزیمت خود حرکت کرده و پس از 2 ساعت راهپیمایی به مناطق تعیین شده رسیدند و برای شروع عملیات اعلام آمادگی کردند.

رزمنده‌ای در آن منطقه بود که به او «؛سید» می‌گفتند، او دو سه روز از ایام هفته را روزه می‌گرفت و همیشه یک جلد قرآن در جیب داشت که هر وقت فرصت می‌کرد آیاتی از آن را تلاوت می‌کرد؛ شب‌هایش را با مناجات و نماز شب سپری می‌کرد، او اهل عمل به قرآن و الگویی برای همه ما بود، امروز که درباره این رزمنده سخن می‌گوییم از حال او خبری ندارم اما آرزوی سعادت برایش می‌کنم.